

סערדאהעלי ומפורסם ביראתו וצדקתו, (כך כתוב עליו בהקדמה של ספר מהר"ש צילטץ על התורה שהי' חתנו), שם זוגתו הצדיקת מרים ע"ה.

(ד) בנם מוה"ר ישראל אבעלעס זצ"ל, שם אשתו היתה הצ' מרת לאה ע"ה, שאחד מיוצאי חלציה הרב יצחק נפתלי קנאפפלער ז"ל קיבל מאביו וגם משאר בני המשפחה שהם גדלו בביתם את הרהגה"צ מו"ה רבי יהודה אסאד זי"ע, כי ידוע שרבי יהודה אסאד זי"ע הי' יתום מאב ואם ולמד בסערדאהעלי, הי' פעם שהבאבע לאה הלכה ברחוב ושמעה קול בכי' וראתה בחור אחד בוכה ואמרה אליו "בחור וואס וואנען זע" הבחור ענה בעצבות שהוא נצרע ולא מניחים אותו לשום אכסניא ואפילו לא מניחים אותו להכנס לבית המדרש או לבית התבשיל וכמעט כלתה נפשו, אמרה לו הבאבע לאה, "וואנען זע ניקס קומען זע מיט מיר", באותו הזמן לא הי' התרופות כהיום וסכנה הי' בזה ולא השגיחה עכ"ז ולקח הבחור לביתה, נתן לו חדר, בעצמה טפלה עם הבחור וריפא אותו מצרעתו, אח"כ הבחור נשאר בביתם לכסא מטה שולחן ומנורה ולמד בישיבה כמקודם.

הימים עברו הכל כפי דרך העולם, ואחרי עשרות שנים הבאבע לאה נסתלקה זקינה ושבע ימים באותו הזמן הי' האב"ד דק"ק סערדאהעלי הרב הגאון מרן רבי יהודה אסאד זי"ע וקרא להנהלת הח"ק שאחרי הטהרה יכנסו הארון לבית הכנסת להספידה, הנהלת הח"ק סרבו בנתינת טעם שזה לא הי' בקהלתם אף פעם, ואפילו במקום שכן נוהגים לצדיקים תלמידי חכמים מפורסמים שתורתם אומנתם אבל לא לאשה, אבל לא הי' להם ברירה, המרא דאתרא צוה וכך הי' הכניסו הארון בבית הכנסת אשר נתמלא מבפנים ומבחוץ עם אנשים נשים וטף לשמוע קול הספדו והתחיל שמעו נא רבותי לאשה זו חייבים אנחנו תודה שהיום סערדאהעלי עיר ואם בישראל מלאה חכמים וסופרים, "אייער גאנצע תורה איז פאר איר צו פארדאנקען" גם שיש לי ישיבה עם 400 בחורי חמד הלומדים תורה בקדושה וטהרה גם תורתי וחיותי הגשמי לה אני חייב וסיפר המעשה באריכות מה שקרה לו בימי בחרותו מה שכתבתי בקיצור כך כתב לי הנ"ל.

וגם כתב הנ"ל בהקדמתו שהוציא לאור מחדש ספר תורת העולה מהרמ"א בשנת תשמ"ז בניו יארק וז"ל לאא"ז מו"ה ר' ישראל אבעלעס הי' מלבד